

yang rumit saya berpuashati bahawa perayu tidak mempunyai apa-apa pembelaan.

Oleh yang demikian, rayuan perayu dibenarkan sepertimana disebutkan di perenggan 1 di atas tanpa kos.

a SYARIKAT TELEKOM MALAYSIA BHD.

lwn.

**BUSINESS CHINESE DIRECTORY
SDN. BHD.**

**b MAHKAMAH TINGGI, KUALA LUMPUR
DATUK HJ. MOKHTAR HJ. SIDIN H.
[GUAMAN NO. D3-22-1073-91]
25 JUN 1993**

c INJUNKSI: Permohonan untuk injunksi tetap - Injunksi menghalang defendan dari menerbitkan dan memasarkan buku panduan telefon - Sama ada plaintif adalah pemegang eksklusif untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon - Sama ada buku panduan defendan adalah buku panduan telefon sebagaimana yang di takrifkan oleh s.44 Akta Telekomunikasi 1950.

d TAFSIRAN STATUT: Tafsiran undang-undang pindaan - "Savings clause" yang ternampak bercanggah dengan "repealing clauses"-Prinsip tafsiran.

e KETERANGAN: Eksibit tidak diterjemahkan - Kesannya - Sama ada eksibit boleh diterima masuk sebagai keterangan - Aturan 92 Kaedah 1, Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 - Sama ada aturan tersebut mandatori.

f Plaintif mengatakan yang ia adalah pemegang eksklusif untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon. Plaintif seterusnya mengatakan yang defendan telah melanggar hak eksklusifnya apabila defendan menerbitkan buku bertajuk "Malaysian Business Chinese Directory" (buku defendan) dan memohon satu injunksi untuk menghalang defendan dari terus menerbitkan dan memasarkan apa-apa buku panduan telefon tanpa persetujuan atau kebenaran daripada plaintif. Plaintif juga menuntut ganti rugi daripada defendan.

g Defendan pula menyatakan bahawa plaintif tidak mempunyai hak eksklusif untuk menerbitkan buku panduan telefon dan menghujahkan bahawa kausa tindakan plaintif adalah satu penyalahgunaan proses Mahkamah. Defendan juga mengatakan bahawa buku defendan bukanlah buku panduan telefon sebagaimana yang ditakrifkan oleh Akta Telekomunikasi 1950 (Akta tersebut).

h

i

Diputuskan:

[1] Seksyen 2 Akta tersebut hanya merupakan satu peruntukan "savings clause" dan seksyen tersebut tidak boleh melahirkan atau mewujudkan sesuatu hak kepada sesiapa. Ia hanya boleh mengekalkan dan melindungi hak-hak seorang yang telah wujud di bawah undang-undang yang telah di mansuhkan itu, di dalam kes ini, Bahagian VI Akta tersebut.

[2] Bahagian VI Akta tersebut telah diganti dengan satu Bahagian VI yang baru yang merupakan satu peruntukan yang sungguh berlainan daripada peruntukan Bahagian VI yang telah dimansuhkan itu. Adalah jelas bahawa niat Parlimen adalah untuk memansuhkan hak eksklusif daripada peruntukan undang-undang. Peruntukan s. 2(b) Akta tersebut adalah bertentangan dan tidak selari dengan peruntukan pembatalan kerana ianya memperuntukan hak-hak eksklusif yang baru kepada plaintif yang tidak mempunyai apa-apa hak sebelum daripada pembatalan tersebut.

[3] Plaintif tidak mempunyai hak eksklusif untuk menerbitkan buku-buku panduan telefon di sisi undang-undang. Oleh yang demikian plaintif juga tidak mempunyai apa-apa kuasa untuk mengambil tindakan keatas defendan yang telah menerbitkan buku defendan.

[4] Tidak ada bukti yang menunjukkan bahawa nama-nama di dalam buku defendan adalah senarai mengikut aturan abjad "subscribers names and addresses" sebagaimana yang dikehendaki oleh s. 44 Akta tersebut. Oleh kerana plaintif telah tidak menterjemahkan buku defendan, plaintif telah gagal untuk membuktikan bahawa buku defendan adalah merupakan satu buku panduan telefon mengikut s. 44 Akta tersebut.

[5] Aturan 92 Kaedah 1, Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 memperuntukkan supaya apa-apa dokumen yang dikemukakan ke Mahkamah hendaklah di dalam Bahasa Malaysia atau terjemahan di dalam Bahasa Malaysia. Pengecualian hanya diberi kepada dokumen-dokumen di dalam Bahasa Inggeris. Aturan ini adalah satu aturan mandatori kerana perkataan yang digunakan adalah perkataan "hendaklah" (shall) dan kegagalan plaintif untuk menterjemahkan buku defendan telah membawa padah kepada kes mereka.

- a* [Tuntutan plaintif ditolak dengan kos. Injunksi interlokutori dan perintah Anton Pillar yang telah diperolehi oleh plaintif diketepikan. Gantirugi yang dialami oleh defendan disebabkan tuntutan plaintif dan perintah-perintah ikutan yang diperolehi oleh plaintif akan ditaksirkan oleh Penolong Kanan Pendaftar].

Kes-kes yang dirujuk:

In Re R [1906] 1 Ch. 730 (**diikuti**)
Ong Lock Mui lwn. PP [1972] 1 MLJ 73 (**diikuti**)
Ang Chok Keong lwn. Regina [1955] MLJ 36 (**dirujuk**)
Woo Chin Chong & Ors. lwn. PP [1956] MLJ 130 (**dirujuk**)
Shiro (China) Ltd. & Ors. lwn. Thai Airways Ltd. [1967] 2 MLJ 91 (**dirujuk**)
Kam Nyok Siang lwn. China Press Sdn. Bhd. (Mahkamah Tinggi Seremban Saman Pemula 24-261-1991) (**dirujuk**)

d Akta-akta yang dirujuk:

Akta Perkhidmatan Telekomunikasi (Syarikat Pengganti) 1985
 Akta Telekomunikasi 1950, ss. 2, 2(b), 3(3), 26, 44 & Bahagian VI
 Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 92 k. 1

- e* Bagi pihak plaintif - *Nadarajah (Ken Saint James bersamanya); T/n. Shook Lin & Bok*
 Bagi pihak defendan - *Low Hop Bing (Jacqueline Ong bersamanya); T/n. Low Hop Bing & Associates*

[Nota Pengarang: Plaintif telah memfailkan rayuan terhadap keputusan ini kepada Mahkamah Agung].

f

ALASAN PENGHAKIMAN**Hj. Mokhtar Hj. Sidin H:**

Ini adalah tuntutan plaintif iaitu Syarikat Telekom Malaysia Berhad ke atas defendan iaitu Business Chinese Directory Sdn. Bhd. Di dalam penyata tuntutannya plaintif menyatakan bahawa ia adalah pemegang eksklusif untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon. Dengan itu apabila defendan menerbitkan buku bertajuk "Malaysian Business Chinese Directory" (kemudian daripada ini disebut sebagai Buku Panduan Defendan), maka defendan telah melanggar hak eksklusif plaintif untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon.

Di atas sebab-sebab yang dinyatakan di atas plaintif telah memohon dan memperolehi satu

i

injunksi interlokutori dan perintah Anton Pillar terhadap defendan. Kedua-dua perintah ini telah diperolehi oleh plaintif pada 21 September 1991. Pada masa sekarang ini perintah injunksi ini masih berkuatkuasa dan perintah Anton Pillar telahpun dilaksanakan. Di dalam tuntutanannya sekarang plaintif menuntut antara lain untuk satu perintah injunksi tetap terhadap defendan untuk menghalang defendan dari terus menerbitkan dan memasarkan apa-apa buku panduan telefon tanpa persetujuan atau kebenaran dari plaintif. Plaintif juga menuntut ganti rugi daripada defendan.

Defendan di dalam pembelaannya telah menafikan tuntutan plaintif dengan menyatakan bahawa plaintif tidak mempunyai hak eksklusif untuk menerbitkan buku panduan telefon. Dengan itu defendan menyatakan bahawa plaintif tidak mempunyai sebarang kausa tindakan terhadap defendan dan dengan demikian tindakan plaintif adalah satu penyalahan proses Mahkamah. Isu kedua yang dibangkitkan oleh defendan ialah sekiranya plaintif mempunyai hak eksklusif buku panduan telefon, Buku Panduan Defendan bukanlah buku panduan telefon sebagaimana yang ditakrifkan oleh Akta Telekomunikasi 1950.

(a) *Isu Pertama*

Di atas isu pertama yang dibangkitkan oleh defendan, pihak defendan telah merujuk kepada pindaan-pindaan yang telah dibuat kepada Akta Telekomunikasi 1950 berkenaan hak eksklusif bagi menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon. Mengikut defendan Akta Telekomunikasi 1950 pada asalnya tidak mempunyai peruntukan hak eksklusif diberikan kepada sesiapa. Melalui satu Akta Pindaan (Akta A373) yang berkuatkuasa pada 17 Mac 1977 telah memperuntukkan Bahagian VI kepada Akta Telekomunikasi 1950. Bahagian VI ini telah memperuntukkan memberi hak eksklusif pada pihak berkuasa telekomunikasi untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon dan teleks. Walau bagaimanapun Parlimen melalui Akta Pindaan Telekomunikasi (Akta A628) telah membatalkan dan memansuhkan peruntukan-peruntukan yang terkandung di dalam Bahagian VI Akta Telekomunikasi 1950. Pembatalan dan pemansuhan ini diperuntukkan di dalam seksyen 26 Akta A628 telah membuat

a peruntukan penyelamat (savings clause) di mana telah diperuntukkan bahawa hak eksklusif pihak berkuasa telekomunikasi untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku-buku panduan telefon dan teleks hendaklah diteruskan kepada mana-mana orang yang diberi lesen di bawah seksyen 3(3) Akta Telekomunikasi 1950.

b Kedua-dua pihak bersetuju bahawa plaintif adalah pemegang lesen di bawah seksyen 3(3) Akta Telekomunikasi 1950 mengikut Telecommunication Services (Successor Company) Act 1985. Di atas sebab tersebut c pihak plaintif telah berhujah bahawa hak eksklusif untuk menjilid, menerbit dan mencetak telah diberikan kepada plaintif melalui seksyen 2 Akta A628. Dengan itu hak eksklusif telah berpindah kepada plaintif daripada pihak telekomunikasi. Dengan itu d pihak plaintif telah berhujah menyatakan hak eksklusif itu terletak kepada plaintif. Adakah ini betul?

Sebagaimana saya nyatakan di atas seksyen 2 Akta hanyalah merupakan satu peruntukan "savings clause". Dengan itu pada pendapat saya seksyen tersebut tidak boleh melahirkan e atau mewujudkan sesuatu hak kepada sesiapa. Ia hanya boleh mengekalkan dan melindungi hak-hak seseorang yang telah wujud di bawah undang-undang yang telah dimansuhkan itu, didalam kes ini Bahagian VI Akta Telekomunikasi 1950. Tujuan sesuatu "savings clause" di dalam f sesuatu Akta ialah untuk menjaga kepentingan pihak-pihak berkenaan yang telah diberi hak supaya hak tersebut tidak terjejas akibat sesuatu peruntukan yang telah dimansuhkan. Tugas dan peranan yang dimainkan oleh "savings clause" pada amnya hanyalah untuk tempoh masa peralihan atau "interim periods" g ataupun "transitional arrangement" sahaja dan tidak boleh digunakan untuk mengekalkan apa-apa hak yang telah dibatalkan dengan nyatanya dan tanpa apa-apa keraguan oleh seksyen 26 Akta A628. Prinsip tafsiran bagi undang-undang pindaan dengan "savings clause" yang ternampak bercanggah dengan h "repealing clauses" telah dijelaskan di dalam kes di England *In R R* [1906] 1 Ch. 730 di mana Collins MR di muka surat 736 menyatakan seperti berikut:

i "... And that principle is this: Where you have a repeal and have also a savings clause, you have to consider whether the substituted

enactment contains anything incompatible with the previously existing enactment ... And in those cases the judges, in holding that there was a savings clause large enough to annul the repeal, said you must see whether the true effect was to substitute something incompatible with the enactment in the Act repealed; and that, if you found something in the repealing Act incompatible with the general enactments in the repealed Act, then you must treat the jurisdiction under the repealed Act, as *pro tanto* wiped out. That is settled by the cases of *Re Busfield* [1886] 32 Ch. D. 123, 131 and 132 and *Hume v. Somerton* [1890] QBD 239.

Prinsip ini telah dipakai di Malaysia di dalam kes *Ong Lock Mui v. PP* [1972] 1 MLJ 73. Dengan ini Mahkamah hendaklah memastikan sama ada peruntukan "savings clause" itu terlalu luas sehingga ia membatalkan peruntukan-peruntukan asal maka peruntukan "savings clause" itu tidaklah terpakai. Setelah meneliti seksyen 2(b) Akta A628 saya berpendapat bahawa peruntukan "savings clause" itu adalah terlalu luas sehingga ia membatalkan peruntukan pembatalan yang dibuat di bawah seksyen 26 sehingga ia membuat suatu peruntukan memberi hak eksklusif kepada satu pihak yang lain sebagaimana yang dinyatakan oleh Collins MR di dalam kes *In Re. R.* (di atas): "... there was a savings clause large enough to annul the repeal, said you must see whether the true effect was to substitute something incompatible with the enactment in the Act repealed ..."

Adalah diperhatikan bahawa setelah pembatalannya Bahagian VI telah diganti dengan satu Bahagian VI yang baru sebagaimana yang terdapat di dalam Akta Pindaan A799 iaitu satu peruntukan yang sungguh berlainan daripada peruntukan Bahagian VI yang telah dimansuhkan itu. Dengan itu adalah jelas niat Parlimen adalah untuk memansuhkan hak eksklusif daripada peruntukan undang-undang. Dengan itu pada pendapat saya peruntukan seksyen 2(b) Akta A628 adalah bertentangan dan tidak selari dengan peruntukan pembatalan kerana ianya memperuntukkan hak eksklusif yang baru kepada plaintif yang tidak mempunyai apa-apa hak sebelum daripada pembatalan tersebut.

Oleh yang demikian pada pendapat saya plaintif tidak ada mempunyai hak eksklusif untuk menerbitkan buku-buku panduan

a telefon di sisi undang-undang. Dengan itu juga pada pendapat saya plaintif tidak ada mempunyai apa-apa kuasa untuk mengambil tindakan ke atas defendan yang telah menerbitkan Eksibit P7.

(b) *Isu Kedua*

b Isu kedua yang dibangkitkan oleh defendan ialah sekiranya benar plaintif mempunyai hak eksklusif untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku panduan telefon mengikut Akta Telekomunikasi 1950 tetapi buku panduan telefon mestilah mengikut buku panduan telefon sebagaimana yang ditakrifkan di bawah seksyen 44 Akta Telekomunikasi (sekarang telah dimansuhkan). Defendan telah berhujah menyatakan bahawa Eksibit P7 bukanlah buku panduan telefon sebagaimana yang ditakrifkan oleh seksyen 44.

d Sebelum saya memutuskan persoalan ini elok rasanya saya menyentuh satu isu sampingan yang telah dibangkitkan oleh pihak defendan iaitu berkenaan dengan Eksibit P7 iaitu pokok tuntutan plaintif. Defendan menyatakan bahawa Eksibit P7 tidak boleh diterima sebagai keterangan kerana buku itu tidak diterjemahkan ke dalam Bahasa Malaysia atau Bahasa Inggeris sebagaimana yang dikehendaki oleh undang-undang. Aturan 92 Kaedah 1, Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 memperuntukkan supaya apa-apa dokumen yang dikemukakan ke Mahkamah hendaklah di dalam Bahasa Malaysia atau terjemahan di dalam Bahasa Malaysia. Pengecualian hanya diberi kepada dokumen-dokumen di dalam Bahasa Inggeris. Pada pendapat saya Aturan ini adalah satu aturan mandatori kerana perkataan yang digunakan ialah perkataan "hendaklah" (shall). Pada pendapat saya lagi pihak plaintif telah diberikan masa yang mencukupi untuk membuat terjemahan Eksibit P7, malahan pihak plaintif tidak ada memohon penangguhan untuk menterjemahkan Eksibit P7. Perlu diingat di sini bahawa Eksibit P7 adalah satu-satunya dokumen yang penting bagi plaintif kerana

e tuntutan mereka bergantung kepada Eksibit P7. Plaintif tidak ada memohon pengecualian supaya terjemahan tidak dibuat kepada Eksibit P7.

Keperluan menterjemahkan dokumen-dokumen dalam bahasa lain ke dalam Bahasa Malaysia atau Bahasa Inggeris telah banyak dipersoalkan di dalam kes-kes sama ada kes jenayah ataupun

i

kes guaman. Di dalam kes-kes jenayah ianya pernah dibincangkan di dalam kes-kes *Ang Chok Keong v. Regina* [1955] MLJ 36 dan *Woo Chin Chong & Ors. v. P.P.* [1956] MLJ 130. Di dalam kes-kes guaman pula, Mahkamah-Mahkamah sering menekankan kepentingan adanya terjemahan seperti yang dinyatakan di dalam kes *Shiro (China) Ltd. & Ors v. Thai Airways Ltd.* [1967] 2 MLJ 91. Baru-baru ini di Mahkamah Tinggi Malaya di Seremban di dalam satu kes yang tidak dilaporkan iaitu satu kes Saman Pemula Bil. 24-261-1991 *Kam Nyok Siang v. China Press Sdn. Bhd.* Hakim Mustapha Hussain telah memutuskan bahawa terjemahan kepada sesuatu dokumen yang bukan di dalam Bahasa Malaysia atau Inggeris adalah perlu. Ia menyatakan seperti berikut:

The newspaper clippings showing the reports and photographs are all in Chinese. There is no translation in Bahasa or English. Counsel for Respondent also submitted that there was no translation in the official language of the Court. Everybody is in the dark.

Y.A.A. Ketua Hakim Negara Malaysia sendiri telah menekankan bagaimana pentingnya dokumen yang bukan di dalam Bahasa Malaysia atau Inggeris diterjemahkan di dalam satu seminar "Bahasa Malaysia Badan Kehakiman" pada 16 November 1990 di mana beliau mengatakan tujuan pindaan kepada Aturan 92 ialah untuk memperkemaskan pelaksanaan penggunaan Bahasa Malaysia di Mahkamah. (Sila lihat [1991] 1 MLJ xiii).

Pihak plaintif menyatakan yang ia tidak membuat terjemahan kepada Eksibit P7 kerana buku panduan itu terlalu tebal. Pada pendapat saya ini bukanlah satu sebab mengapa ia tidak boleh diterjemahkan. Mahkamah perlukan terjemahan tersebut untuk mengetahui kandungan Eksibit P7 untuk memastikan sama ada Eksibit P7 adalah satu buku panduan telefon (telephone directory) mengikut takrif seksyen 44 Akta Telekomunikasi 1950. Apa yang dikatakan oleh "expert" tidak semestinya diterima jika Mahkamah sendiri tidak tahu apa yang ditulis di dalam buku tersebut sebagaimana yang dinyatakan oleh Spenser Wilkinson J. (ia semasa itu) di dalam kes *Ang Chok Keong v. Regina* [1955] MLJ 36.

Beban untuk membuktikan bahawa Eksibit P7 itu adalah satu buku panduan telefon (telephone directory) sebagaimana yang

a ditakrifkan di dalam seksyen 44 adalah tertanggung kepada plaintif yang telah menyatakan sedemikian. Untuk tujuan ini, pihak plaintif telah memanggil SP1 (Dr. Tan Eng Teik) untuk memberi keterangan bagi pihaknya. Ia merupakan seorang saksi pakar (expert). SP1 di dalam keterangannya menyatakan bahawa "Chinese characters" dalam Eksibit P7 memang tidak boleh diterjemahkan kerana ia merupakan nama-nama di dalam Bahasa Cina. Melainkan dan kecuali "dialect" yang digunakan untuk membaca "characters" dalam Eksibit P7 diketahui atau ditetapkan, adalah mustahil untuk menterjemahkan "characters" tersebut. SP1 juga menyatakan bahawa susunan kandungan Eksibit P7 adalah mengikut coretan dan bukan mengikut abjad.

d Fakta bahawa kandungan Eksibit P7 ini tidak disusun mengikut abjad telah disahkan dan diperakui oleh dua orang penterjemah bersijil dan berpengalaman di Mahkamah iaitu Encik Loh Kwong Mun di dalam afidavitnya bertarikh 24 Oktober 1991 dan Encik Wong Ah Ying di dalam afidavitnya bertarikh 11 Oktober 1991. Kedua-duanya telah difailkan di Mahkamah. Pada kesimpulannya ketiga-tiga SP1, Encik Loh Kwong Mun dan Encik Wong Ah Ying sependapat bahawa Eksibit P7 bukan dan tidak mengandungi sama ada abjad atau "alphabetical list". Untuk menjadikan sesuatu buku itu satu panduan telefon sebagaimana yang ditakrifkan oleh seksyen 44 Akta Telekomunikasi 1950 ia hendaklah mengikut "alphabetical list". Seksyen 44 Akta tersebut adalah seperti berikut:

44. In this part -

telephone directory" means the book containing the alphabetical list of telephone subscribers names and addresses.

g Dengan itu jelas pada saya Eksibit P7 bukanlah satu buku mengikut "alphabetical list" sebagaimana yang dinyatakan oleh seksyen 44.

h Saya telah meneliti Eksibit P7 di tempat yang boleh dibaca dan saya dapati iklan-iklan berkenaan dengan syarikat dan perniagaan yang ditulis dengan huruf rumi tidaklah mengikut abjad di mana nama perniagaan bermula dengan huruf "P" dicatatkan lebih awal dari nama perniagaan yang dimulakan dengan huruf "E" dan "L". Ini jelas pada saya Eksibit P7 bukanlah mengikut abjad yang sebenar.

i

Walaupun muka surat ABC1 hingga 11 adalah disusun mengikut abjad, muka surat tersebut hanya mengandungi sebahagian kecil daripada buku Eksibit P7 iaitu 11 muka surat daripada 1200 muka surat dan ini sekiranya dikira hanya 1% sahaja. Dengan ini tidak boleh diambil sebagai menunjukkan yang Eksibit P7 adalah satu senarai mengikut abjad.

*a**b*

Sebagaimana yang saya katakan di atas terjemahan tidak ada dibuat kepada Eksibit P7. SP1 sendiri mengakui bahawa ia sendiri tidak ada membuat apa-apa terjemahan kepada Eksibit P7. Dengan itu tidak ada bukti-bukti yang menunjukkan bahawa nama-nama di dalam Eksibit P7 adalah senarai “subscribers names and addresses” sebagaimana yang dikehendaki oleh seksyen 44 Akta Telekomunikasi 1950. Dengan itu plaintif telah gagal untuk membuktikan bahawa Eksibit P7 adalah merupakan satu buku panduan telefon (telephone directory) mengikut seksyen 44. Perlu diingat di sini beban pembuktian adalah ke atas plaintif.

*c**d*

Saksi defendan iaitu SD 1 (Cik Lee Sok Pang) telah memberi keterangan bahawa senarai nama di dalam Eksibit P7 tidak merupakan senarai “subscribers” yang diambil dari Eksibit P6. Nama-nama yang terdapat di dalam Eksibit P7 adalah merupakan nama-nama yang telah dikutip dan dikumpul dari mereka yang nama-nama dicatatkan melalui daya usaha defendan sendiri. Adalah jelas keterangan pihak defendan tidak dicabar dan dipertikaikan oleh plaintif.

*e**f*

Dengan itu saya berpendapat plaintif bukanlah pemegang eksklusif lesen untuk menjilid, menerbit dan mencetak buku panduan telefon (telephone directory). Sekiranya plaintif mempunyai hak eksklusif pada pendapat saya Eksibit P7 bukanlah buku panduan telefon sebagaimana yang ditakrifkan di bawah seksyen 44, Akta Telekomunikasi 1950.

g

Oleh yang demikian saya menolak tuntutan plaintif dengan kos. Injunksi interlokutori dan perintah Anton Pillar yang telah diperolehi oleh plaintif pada 21 September 1991 adalah dengan ini diketepikan. Gantirugi yang dialami oleh defendan disebabkan tuntutan plaintif dan perintah-perintah ikutan yang diperolehi plaintif akan ditaksirkan oleh Penolong Kanan Pendaftar.

*h**i*